

คู่มือแนบท้ายประกาศสภาวิศวกรที่ 50/2563
เรื่อง คู่มือการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง (Continuing Professional Development Manual)
สำหรับนิติบุคคลที่ประสงค์จะยื่นขอความเห็นชอบจากสภาวิศวกรเป็นองค์กรแม่ข่าย

คู่มือการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง
(Continuing Professional Development Manual)
สำหรับ
นิติบุคคลที่ประสงค์จะยื่นขอความเห็นชอบจากสภาวิศวกร
เป็นองค์กรแม่ข่าย

สารบัญ

	หน้า
1. สารบัญ	
2. คำนำ	1
3. เกณฑ์การให้ความเห็นชอบองค์กรแม่ข่าย	3
4. กิจกรรมการพัฒนาวชิรชีพต่อเนื่อง	5
5. ตารางประเภทกิจกรรม การนับจำนวนชั่วโมง และการให้น้ำหนักกิจกรรมการพัฒนาวชิรชีพต่อเนื่อง	7
6. การบันทึกผลกิจกรรมการพัฒนาวชิรชีพต่อเนื่อง	11
7. ขั้นตอนการสมัครเป็นองค์กรแม่ข่ายการพัฒนาวชิรชีพต่อเนื่อง	14
8. ภาคผนวก	15

คำนำ

เป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่าถ้าต้องการให้งานด้านวิศวกรรมมีคุณภาพ และรักษาความเป็นมืออาชีพ ระดับสูงของวิศวกร ทำได้โดยการปรับระดับความรู้และความชำนาญของวิศวกรอย่างสม่ำเสมอ ระบบการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (Continuing Professional Development : CPD) ช่วยให้วิศวกรสามารถรักษา ความชำนาญในระดับมืออาชีพไว้ได้ตลอดอายุงานวิศวกรรมที่ทำอยู่

สภาวิศวกรถือว่าเป็นหน้าที่หลักที่ต้องพัฒนาและรักษาความรู้ความสามารถของวิศวกรเพื่อประกัน ความสามารถตลอดระยะเวลาที่อยู่ในวิชาชีพวิศวกรรม ซึ่งกระบวนการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องจะช่วยให้ การพัฒนาประสบความสำเร็จ

ด้วยเหตุนี้ สภาวิศวกรได้กำหนดนโยบายการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องไว้ดังนี้

1. วิศวกรควรได้รับการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง แต่เนื่องจากสภาวิศวกรควบคุมเฉพาะ 7 สาขา คือ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และวิศวกรรมเคมี ดังนั้นวิศวกรที่อยู่ในสาขาดังกล่าวควรได้รับการพัฒนา วิชาชีพต่อเนื่อง
2. วิศวกรควรได้รับการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามเกณฑ์ที่สภาวิศวกรกำหนด คือปฏิบัติกิจกรรม การพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการใช้ประกอบการขอเลื่อนระดับจากระดับ ภาควิศวกรเป็นระดับสามัญวิศวกร
3. สภาวิศวกรเป็นผู้รับรองกิจกรรมของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง
4. สภาวิศวกรจะเสนอให้โอกาสในการศึกษาต่อเนื่องเพื่อพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรม
5. สภาวิศวกรจะสนับสนุนให้นายจ้างส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของวิศวกร
6. สภาวิศวกรมีหน้าที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องที่จัดขึ้นโดย สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่สภาวิศวกรรับรอง
7. สภาวิศวกรมีหน้าที่บริหารระบบการตรวจสอบการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ซึ่งแต่ละปีจะมีการสุ่ม ตรวจสอบสมาชิกจำนวนร้อยละ 15 ของสมาชิกทั้งหมดที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรม ต่อเนื่อง

คู่มือการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

(Continuing Professional Development Manual)

เกณฑ์การให้ความเห็นชอบองค์กรแม่ข่าย

การให้ความเห็นชอบสถาบันอุดมศึกษา สมาคมวิชาชีพ สถาบันการสอนและฝึกอบรม หรือนิติบุคคล ประเภทอื่นๆ ที่จัดกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องใช้ระบบของเครือข่าย กล่าวคือมีองค์กรแม่ข่าย

1. คุณสมบัติขององค์กรแม่ข่าย

1. มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษา สมาคมวิชาชีพ สถาบันการสอนและการฝึกอบรม หรือนิติบุคคล ประเภทอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ด้านวิศวกรรม หรือเทคโนโลยีทางวิศวกรรม
2. มีหน่วยงาน ฝ่าย หรือคณะกรรมการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง โดยการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นด้านวิศวกรรม หรือเทคโนโลยีทางวิศวกรรม เป็นหลัก
3. มีระบบสารสนเทศอย่างเหมาะสม สำหรับสื่อสารกับสภาวิศวกร
4. มีศักยภาพในการจัดการศึกษาการพัฒนาวิชาชีพ สามารถสนับสนุนการจัดหลักสูตร หรือกิจกรรม มาตรฐานอย่างเหมาะสม

2. อำนาจหน้าที่ขององค์กรแม่ข่าย

1. ออกหนังสือรับรองการได้รับหน่วยความรู้ ให้แก่ผู้เข้าร่วมอบรม ในหลักสูตร หรือกิจกรรมมาตรฐานที่ ตนจัดขึ้น
2. รายงานแผนงานประจำปีต่อสภาวิศวกร โดยระบุการจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานที่จะ ดำเนินการ และกำหนดหน่วยความรู้
3. รับผิดชอบในการจัดทำระบบการรับรอง และกำหนดหน่วยความรู้ตามที่สภาวิศวกรกำหนด
4. บันทึกข้อมูลรายชื่อของบุคคลที่เข้าร่วมหลักสูตร หรือกิจกรรมมาตรฐาน และจำนวนหน่วยความรู้ที่แต่ละ บุคคลได้รับเข้าสู่ระบบของสภาวิศวกรอย่างถูกต้อง
5. ต้องรักษามาตรฐานการจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน โดยยินยอมให้บุคคลซึ่งได้รับมอบหมาย จากสภาวิศวกรเข้าตรวจประเมิน
6. หน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาวิศวกรมอบหมาย

3. ขั้นตอนการสมัครเป็นองค์กรแม่ข่าย

1. ยื่นคำขอสมัครเป็นองค์กรแม่ข่ายทางไปรษณีย์ หรือผ่านเว็บไซต์ของสภาวิศวกร
2. สภาวิศวกรดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นชอบและแจ้งผลให้องค์กรแม่ข่ายทราบ
3. เมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นองค์กรแม่ข่ายแล้ว ต้องส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมจากสภาวิศวกรเพื่อให้ สามารถใช้ระบบพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องได้

4. การพ้นสภาพเป็นองค์กรแม่ข่ายมีดังนี้

1. ไม่ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด
2. มีหนังสือลาออก
3. สภาวิศวกรมีประกาศเพิกถอนเนื่องจากขาดคุณสมบัติ หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามประกาศ

5. ขั้นตอนการลาออกจากการเป็นองค์กรแม่ข่าย

องค์กรแม่ข่ายที่มีความประสงค์จะลาออกจากการเป็นองค์กรแม่ข่ายการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ยื่นหนังสือลาออกต่อสภาวิศวกรเพื่อพิจารณา
2. สภาวิศวกรดำเนินการพิจารณาอนุมัติให้ลาออกจากการเป็นองค์กรแม่ข่ายได้ก็ต่อเมื่อปฏิบัติตามระเบียบการลาออกครบถ้วน

หมายเหตุ

1. เนื่องจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องเป็นกระบวนการที่ต้องปฏิบัติติดต่อกันตลอดเวลา ดังนั้น เพื่อให้สามารถตรวจสอบตนเองว่าได้ปฏิบัติตามเป้าหมายหรือไม่ วิศวกรที่วางแผนและดำเนินการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องต้องบันทึกกิจกรรมต่างๆ ไว้ ซึ่งอาจใช้แบบบันทึกของสภาวิศวกร หรือรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสม พร้อมทั้งเก็บรวบรวมเอกสารหลักฐานยืนยันการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ไว้เพื่อการตรวจสอบต่อไป
2. ข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง จะถูกจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจบันทึกโดยสถาบันที่จัดกิจกรรม และวิศวกรที่เข้าร่วมกิจกรรมเอง ขึ้นอยู่กับประเภทของกิจกรรม

กิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

กิจกรรมที่จัดว่าเป็นกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องต้องมีลักษณะดังนี้

1. มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน
2. มีรูปแบบและโครงสร้างที่เหมาะสม
3. ต้องให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง
4. เป็นกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถในวิชาชีพวิศวกรรม
5. ต้องไม่ใช่กิจกรรมที่เป็นงานประจำที่ทำอยู่
6. สามารถตรวจสอบได้โดยสภาวิศวกร

เพื่อช่วยให้วิศวกรสามารถพิจารณาเลือกกิจกรรมได้ง่ายขึ้น สภาวิศวกรได้แบ่งกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่องออกเป็น 8 ประเภทดังนี้

- ประเภทที่ 1 การศึกษาแบบเป็นทางการ
- ประเภทที่ 2 การศึกษาแบบไม่เป็นทางการ
- ประเภทที่ 3 การเข้าร่วมสัมมนาและการประชุมทางวิชาการหรือวิชาชีพ
- ประเภทที่ 4 การเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาชีพ
- ประเภทที่ 5 กิจกรรมบริการวิชาชีพ
- ประเภทที่ 6 การมีส่วนร่วมในวงการอุตสาหกรรม
- ประเภทที่ 7 การสร้างสรรค์ความรู้
- ประเภทที่ 8 การจดสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม
- ประเภทที่ 9 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning)

หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง มีรายละเอียดดังนี้

1. กรณีเป็นคะแนนพิเศษในการสอบสัมภาษณ์ สำหรับผู้ทดสอบความรู้ฯ เพื่อเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร

ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกร ที่มีสิทธิ์เข้ารับการทดสอบความรู้ โดยวิธีสอบสัมภาษณ์ สามารถแจ้งความประสงค์ต่อสภาวิศวกรก่อนวันสอบสัมภาษณ์ เพื่อขอใช้สิทธินำหน่วยความรู้มาเป็นคะแนนเพิ่มพิเศษ ในการทดสอบความรู้ได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของคะแนนเต็ม และเมื่อนำคะแนนเพิ่มพิเศษไปรวมกับคะแนนทดสอบความรู้แล้วต้องไม่เกินคะแนนเต็มของการทดสอบความรู้ดังกล่าว ดังต่อไปนี้

หน่วยความรู้	อัตราคะแนนเพิ่มพิเศษ
100 ขึ้นไป	15 คะแนน
75 - 99	10 คะแนน
51 - 74	5 คะแนน
น้อยกว่า 50	ไม่มีคะแนนเพิ่ม

2. กรณีสอบแก้ตัว (จากการสอบสัมภาษณ์ สำหรับผู้ทดสอบความรู้ เพื่อเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร)

กรณีสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน โดยได้คะแนนสัมภาษณ์ไม่ถึง 70 คะแนน แต่มากกว่า 60 คะแนนขึ้นไป สามารถฝึกอบรมเฉพาะด้าน (PDU > 18) เมื่อดำเนินการครบถ้วนแล้วให้ยื่นคำร้องและเอกสารหลักฐานประกอบ เพื่อขอแนะนำเสนอความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม พร้อมตอบคำถามของคณะกรรมการ

- หน่วยงานที่จัดฝึกอบรมต้องเป็นองค์กรแม่ข่ายหรือลูกข่ายที่ได้รับรองจากสภาวิศวกร
- มีหนังสือรับรองการได้รับความรู้ (PDU) ไม่น้อยกว่า 18 หน่วย
- ต้องดำเนินการให้เสร็จ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

3. กรณีเป็นตัวคูณคะแนนในการสอบข้อเขียน สำหรับผู้ทดสอบความรู้ เพื่อเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร

เพื่อให้สมาชิกสภาวิศวกรที่ได้สะสมหน่วยความรู้ (Professional Development Unit: PDU / CPD Units) นำหน่วยความรู้ที่สะสมภายในระยะเวลา 3 ปี มาประกอบการเลื่อนระดับเป็นตัวคูณคะแนนในกลุ่มวิชาบังคับหรือในกลุ่มวิชาเลือก กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในการสอบข้อเขียน ดังต่อไปนี้

หน่วยความรู้	อัตราค่าตัวคูณ
200 ขึ้นไป	1.2
175 - 199	1.15
151 - 174	1.10
น้อยกว่า 150	1.00

- หมายเหตุ**
1. หน่วยความรู้ที่จะนำมาใช้ต้องมีอายุไม่เกิน 3 ปี นับแต่วันที่ได้รับความรู้ และต้องเป็นหน่วยความรู้ที่ได้รับจากสภาวิศวกร องค์กรแม่ข่าย หรือองค์กรลูกข่ายเท่านั้น
 2. ในแต่ละปี วิศวกรต้องปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่องแต่ละประเภทให้ได้ตามเกณฑ์ต่ำสุด และสามารถนำจำนวน PDU มาขึ้นทะเบียนได้ไม่เกินเกณฑ์สูงสุดที่กำหนดไว้ในตารางที่ 1 ซึ่งสามารถนำมาขึ้นทะเบียนได้ที่สภาวิศวกร หรือองค์กรแม่ข่าย
 3. กำหนดประเภทกิจกรรม เกณฑ์การนับจำนวนชั่วโมงและการให้น้ำหนักกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประเภทกิจกรรม การนับจำนวนชั่วโมง และการให้น้ำหนักกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

กิจกรรม ที่	ประเภทกิจกรรม	กิจกรรม	หลักเกณฑ์การนับจำนวน ชั่วโมง	การให้ น้ำหนัก
1	การศึกษาแบบเป็นทางการ สูงสุด 80 PDU/CPD Units ต้องเข้าศึกษา/อบรม ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 ของระยะเวลา ทั้งหมด	101 หลักสูตรที่เรียนในวิทยาลัย สถาบัน เทคโนโลยี หรือมหาวิทยาลัย (ที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี หรือ ปริญญาตรีใบที่ 2)	นับตามจำนวนชั่วโมงที่เรียน - หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสาขา วิศวกรรมควบคุม - หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสาขา วิศวกรรมอื่นๆ (ไม่ควบคุม) - หลักสูตรอื่นๆ เช่น MBA	2.0 1.0 0.5
		102 หลักสูตรการอบรมที่จัดโดยองค์กร ที่สภาวิศวกรให้การรับรองที่มี การสอบ	กรณีสอบผ่าน นับตามจำนวนชั่วโมงที่เรียน กรณีสอบไม่ผ่าน นับตามจำนวนชั่วโมงที่เรียน	2.0 1.5
		103 หลักสูตรการอบรมที่จัดโดยองค์กร ที่สภาวิศวกรให้การรับรองที่ไม่มี การสอบ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่เรียน	1.5
		104 หลักสูตรการอบรมในองค์กรของ ตนเองที่สภาวิศวกรให้การรับรอง	นับตามจำนวนชั่วโมงที่เรียน	1.0
		105 หลักสูตรอบรมที่จัดโดยหน่วยงาน อื่นที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงาน ของรัฐ (ที่ไม่ใช่ทางด้านวิศวกรรม)	นับจำนวนชั่วโมงที่เรียน	1.0
2	การศึกษาแบบไม่เป็นทางการ สูงสุด 20 PDU/CPD Units	201 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (ในงานใหม่ที่ ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง) โดยมีการจด บันทึกสรุปด้วยการทำเป็นรายงาน หรือคู่มือการทำงานแสดงเป็น ผลงาน	นับ 2 ชั่วโมงต่อหน้าของ รายงานหรือคู่มือการทำงาน	1.0
		202 การศึกษาดูงาน	นับตามจำนวนชั่วโมงที่ศึกษา ดูงาน โดยไม่นับเวลาเดินทาง	0.5
3	การเข้าร่วมสัมมนาและการ ประชุมทางวิชาการหรือวิชาชีพ สูงสุด 60 PDU/CPD Units	301 การเข้าฟังการสัมมนาและการ ประชุมทางวิชาการหรือวิชาชีพ ภายในประเทศ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่เข้า สัมมนาหรือประชุม	1.0
		302 การเข้าประชุมในคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการที่เกี่ยวกับวิชาการ หรือวิชาชีพ ภายในประเทศ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่เข้า ประชุม	1.0
		303 การเข้าฟังการสัมมนาและการ ประชุมทางวิชาการหรือวิชาชีพ ระหว่างประเทศ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่เข้า สัมมนาหรือประชุม	1.5
		304 การเข้าประชุมในคณะกรรมการหรือ อนุกรรมการที่เกี่ยวกับวิชาการหรือ วิชาชีพ ระหว่างประเทศ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่เข้า ประชุม	1.5

กิจกรรม ที่	ประเภทกิจกรรม	กิจกรรม	หลักเกณฑ์การนับจำนวน ชั่วโมง	การให้ น้ำหนัก
4	การเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรม วิชาชีพ สูงสุด 60 PDU/CPD Units	401 การเป็นสมาชิกในสมาคมทาง วิชาการหรือวิชาชีพที่สภาวิศวกรให้ การรับรอง (ไม่นับรวมการเป็น สมาชิกสภาวิศวกร)	นับ 10 ชั่วโมงต่อ 1 สมาคม	1.0
		402 การเป็นกรรมการในสมาคมทาง วิชาการหรือวิชาชีพที่สภาวิศวกรให้ การรับรอง (ต้องเข้าร่วมประชุม อย่างน้อยร้อยละ 50 ของเวลา ทั้งหมด)	นับ 10 ชั่วโมงต่อ 1 สมาคม	2.0
		403 การเป็นอนุกรรมการหรือ คณะทำงานในสมาคมทางวิชาการ หรือวิชาชีพที่สภาวิศวกรให้การ รับรอง (ต้องเข้าร่วมประชุมอย่าง น้อยร้อยละ 50 ของเวลาทั้งหมด)	นับ 10 ชั่วโมงต่อ 1 สมาคม	1.5
5	กิจกรรมบริการวิชาชีพ สูงสุด 80 PDU/CPD Units	501 การพิจารณาการเรียนการสอนใน มหาวิทยาลัย (กรรมการต่างๆ โดย เน้นทางวิชาการในมหาวิทยาลัย)	นับตามจำนวนชั่วโมงที่ร่วม พิจารณา	2.0
		502 การเป็นสมาชิกหรือกรรมการของ หลักสูตรการพัฒนายาวิชาชีพที่ตั้งขึ้น	นับ 10 ชั่วโมงต่อ 1 หลักสูตร	2.0
		503 การมีส่วนร่วมในการกำหนดและ ตรวจสอบหลักสูตรการพัฒนายา วิชาชีพต่อเนื่อง	นับตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนด และตรวจสอบหลักสูตร	2.0
		504 การพิจารณากฎเกณฑ์ทางเทคนิค ในงานต่างๆ เช่น การพิจารณาและ แก้ไขกฎกระทรวง มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นต้น	นับตามจำนวนชั่วโมงที่ พิจารณา	2.0
		505 เป็นกรรมการสอบโครงงานวิจัย นักศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และ ปริญญาเอก ในกรณีต่าง มหาวิทยาลัยเท่านั้น	นับตามโครงงาน (ปริญญาตรี ให้ 5 ชั่วโมงต่อโครงงาน ปริญญาโท/เอก ให้ 10 ชั่วโมง ต่อโครงงาน)	1.0
		506 จัดอาสาในงานบริการวิชาชีพ วิศวกรรม	นับตามจำนวนชั่วโมงที่ ปฏิบัติงาน	1.0
6	การมีส่วนร่วมในวงการ อุตสาหกรรม สูงสุด 80 PDU/CPD Units	601 การให้คำปรึกษาให้กับวงการ อุตสาหกรรม	10 ชั่วโมงต่อ 1 งาน	1.0
		602 การทำวิจัยให้กับวงการอุตสาหกรรม	10 ชั่วโมงต่อ 1 งาน	2.0
7	การสร้างสรรคความรู้ สูงสุด 80 PDU/CPD Units	701 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน (code of practice)	5 ชั่วโมงต่อหน้าของผู้ทำและ 2 ชั่วโมงต่อหน้าของผู้ตรวจ	1.0

กิจกรรม ที่	ประเภทกิจกรรม	กิจกรรม	หลักเกณฑ์การนับจำนวน ชั่วโมง	การให้ น้ำหนัก
7 (ต่อ)	การสร้างสรรค์ความรู้ สูงสุด 80 PDU/CPD Units	702 การทำวิจัย การนำเสนอ และการเขียนบทความของงานวิจัยลงในวารสารแบบที่ต้องมีการตรวจทาน การเขียนหนังสือหรือเอกสารทางวิชาการ ภายในประเทศ	5 ชั่วโมงต่อหน้าของบทความ 40 ชั่วโมงต่อเล่มของหนังสือ	1.0
		703 การทำวิจัย การนำเสนอ และการเขียนบทความของงานวิจัยลงในวารสารแบบที่ต้องมีการตรวจทาน การเขียนหนังสือหรือเอกสารทางวิชาการ ต่างประเทศ	5 ชั่วโมงต่อหน้าของบทความ 40 ชั่วโมงต่อเล่มของหนังสือ	1.5
		704 การทำวิจัย การนำเสนอ และการเขียนบทความของงานวิจัยลงในวารสารแบบที่ไม่ต้องมีการตรวจทาน	5 ชั่วโมงต่อหน้า	0.5
		705 การตรวจและปรับแก้บทความของผู้อื่น ในประเทศ	5 ชั่วโมงต่อหน้า	1.0
		706 การตรวจและปรับแก้บทความของผู้อื่น ต่างประเทศ	5 ชั่วโมงต่อหน้า	1.5
		707 การเป็นวิทยากรในการอบรมที่มีการสอบ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่ให้การอบรม	2.0
		708 การเป็นวิทยากรในการอบรมที่ไม่มีการสอบ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่ให้การอบรม	1.5
		709 การเป็นวิทยากรในการสัมมนาและการประชุมทางวิชาการ	นับตามจำนวนชั่วโมงที่ให้การสัมมนา	1.0
8	การจดสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม สูงสุด 100 PDU/CPD Units	801 การจดสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม	100 ชั่วโมงต่อสิทธิบัตร 50 ชั่วโมงต่ออนุสิทธิบัตร	1.0
9	การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) (ที่มีการวัดผลหลังการอบรมและต้องผ่านการวัดผล) สูงสุด ตามประเภทกิจกรรม 1-8	901 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 1 1) ระบบการลงทะเบียน 2) ระบบการเรียนรู้ (แบบบรรยายหรือแบบเชิงปฏิบัติการ) 3) ระบบการประเมินผล (ด้วยวาจาหรือแบบข้อเขียน)	ให้อิงตามประเภทกิจกรรม 101-105 โดยคือน้ำหนัก 50%	
		902 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 2	ให้อิงตามประเภทกิจกรรม 201-202 โดยคือน้ำหนัก 50%	

กิจกรรม ที่	ประเภทกิจกรรม	กิจกรรม	หลักเกณฑ์การนับจำนวน ชั่วโมง	การให้ น้ำหนัก
9 (ต่อ)	การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) (ที่มีการวัดผลหลังการอบรมและ ต้องผ่านการวัดผล) สูงสุด ตามประเภทกิจกรรม 1-8	903 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 3	ให้อิงตามประเภทกิจกรรม 301-304 โดยคือน้ำหนัก 100%	
		904 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 4	ไม่มี	
		905 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 5	ให้อิงตามประเภทกิจกรรม 501-505 โดยคือน้ำหนัก 100%	
			สำหรับประเภทกิจกรรม 506 โดยคือน้ำหนัก 50%	
		906 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 6	ให้อิงตามประเภทกิจกรรม 601-602 โดยคือน้ำหนัก 100%	
		907 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 7	ให้อิงตามประเภทกิจกรรม 701-709 โดยคือน้ำหนัก 100%	
		908 การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางวิศวกรรม (E-learning) สำหรับประเภทกิจกรรมที่ 8	ไม่มี	

- หมายเหตุ
1. จำนวนหน่วยพัฒนา (PDU/CPD Units) หมายถึง ผลคูณของจำนวนชั่วโมงปฏิบัติกับน้ำหนัก
 2. สูงสุด หมายถึง จำนวนหน่วยพัฒนา (PDU/CPD Units) สูงสุดที่วิศวกรสามารถนำมาขึ้นทะเบียนได้ในแต่ละปี
 3. กิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่องที่เข้าร่วมในต่างประเทศ สามารถนำนับเป็นหน่วยความรู้ได้ โดยจะพิจารณาให้เป็นการเฉพาะราย
 4. กิจกรรม 506 “จิตอาสาในงานบริการวิชาชีพวิศวกรรม” ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับดูแล วิศวกรอาสา สภาวิศวกร ก่อนจัดกิจกรรม (กรณีฉุกเฉินสามารถขออนุมัติกิจกรรมย้อนหลังได้)

การบันทึกหลักฐานการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

เนื่องจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องเป็นการกระบวนการที่ต้องปฏิบัติติดต่อกันตลอดเวลา ดังนั้น เพื่อให้สามารถตรวจสอบตนเองว่าได้ปฏิบัติตามเป้าหมายหรือไม่ วิศวกรที่วางแผนและดำเนินการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องต้องบันทึกกิจกรรมต่างๆ ไว้ ซึ่งอาจใช้สมุดบันทึกของสภาวิศวกร (CPD Logbook) หรือรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสม พร้อมทั้งเก็บรวบรวมเอกสารหลักฐานยืนยันการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ไว้เพื่อการตรวจสอบต่อไป

ข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง จะถูกจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจบันทึกโดยสถาบันที่จัดกิจกรรม และวิศวกรที่เข้าร่วมกิจกรรมเอง ขึ้นอยู่กับประเภทของกิจกรรม

การกำหนดรหัสกิจกรรม

ส่วนที่ 1 2 3 4 / 5 6

รหัสกิจกรรม สาขาวิชา องค์การแม่ข่าย ลูกข่าย / ปี เดือน ลำดับกิจกรรม

□□□ - □□ - □□□□ - □□ / □□□□ - □□□

ส่วนที่ 1 เป็นรหัสกิจกรรม

ประกอบด้วยตัวเลข 3 หลัก ตามตารางกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เช่น

101	หมายถึง	หลักสูตรที่เรียนในวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี หรือมหาวิทยาลัย (ที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี หรือปริญญาตรีปีที่ 2)
102	หมายถึง	หลักสูตรการอบรมที่จัดโดยองค์กรที่สภาวิศวกรให้การรับรองที่มีการสอบ
201	หมายถึง	การเรียนรู้ด้วยตนเอง (ในงานใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง) โดยมีการจดบันทึกสรุปด้วยการทำเป็นรายงานหรือคู่มือการทำงานแสดงผลงาน
301	หมายถึง	การเข้าฟังการสัมมนาและการประชุมทางวิชาการหรือวิชาชีพ ภายในประเทศ

ส่วนที่ 2 เป็นรหัสสาขาวิชา

ประกอบด้วยตัวเลข 2 หลัก ซึ่งเป็นรหัสสาขาวิชา ดังนี้

00	หมายถึง	สาขาอื่นๆ ที่ไม่ใช่งานวิศวกรรม
01	หมายถึง	สาขาวิศวกรรมโยธา
02	หมายถึง	สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
03	หมายถึง	สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
04	หมายถึง	สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
05	หมายถึง	สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

- 06 หมายถึง สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
- 07 หมายถึง สาขาวิศวกรรมเคมี
- 08 หมายถึง สาขาวิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย
- 09 หมายถึง สาขาวิศวกรรมความปลอดภัย
- 10 หมายถึง สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
- 11 หมายถึง สาขาวิศวกรรมพลังงาน
- 12 หมายถึง มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

ส่วนที่ 3 เป็นรหัสองค์กรแม่ข่าย

ประกอบด้วยตัวเลข 4 หลัก ซึ่งหมายถึงรหัสประจำองค์กรแม่ข่ายที่ได้ขึ้นทะเบียนต่อสภาวิศวกร
รหัสตัวที่ 1 แสดงกลุ่มองค์กรแม่ข่าย ดังนี้

- 1 หมายถึง สภาวิศวกร
- 2 หมายถึง สมาคม
- 3 หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล
- 4 หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของเอกชน
- 5 หมายถึง หน่วยงานราชการ
- 6 หมายถึง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
- 7 หมายถึง บริษัทเอกชน

รหัสหลักที่ 2 ถึง 4 เป็นรหัสประจำองค์กรแม่ข่ายที่ได้ขึ้นทะเบียนต่อสภาวิศวกร ตัวอย่าง

1000	หมายถึง สภาวิศวกร
2001	หมายถึง สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
3001	หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 4 เป็นรหัสองค์กรลูกข่าย

ประกอบด้วยตัวเลข 2 ตัว ซึ่งหมายถึงรหัสประจำองค์กรลูกข่าย ที่ได้ขึ้นทะเบียนต่อองค์กรแม่ข่าย
หากเป็นกิจกรรมที่จัดโดยองค์กรแม่ข่าย ให้ลงตัวเลขเป็น 00

ส่วนที่ 5 เป็นรหัสเวลาที่เกิดกิจกรรม

ประกอบด้วยตัวเลข 4 หลัก ซึ่งหมายถึง ปีและเดือนที่ดำเนินกิจกรรมนั้น

รหัส 2 หลักแรก หมายถึง ปี พ.ศ. เช่น

58 หมายถึง ปี พ.ศ. 2558

59 หมายถึง ปี พ.ศ. 2559

60 หมายถึง ปี พ.ศ. 2560

รหัส 2 ตัวหลัง หมายถึง เดือน เช่น

01 หมายถึง เดือนมกราคม

02 หมายถึง เดือนกุมภาพันธ์

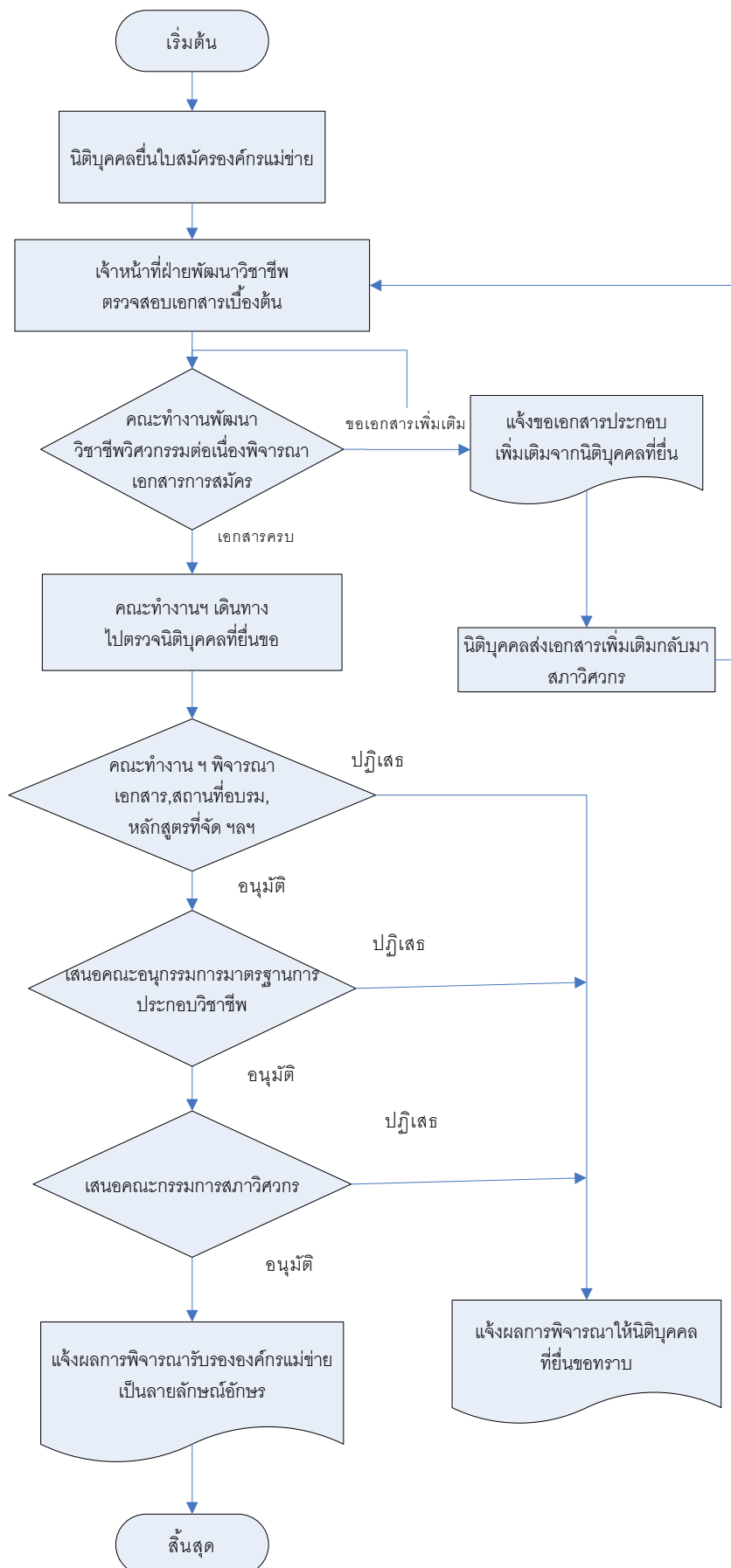
03 หมายถึง เดือนมีนาคม

ส่วนที่ 6 เป็นรหัสลำดับกิจกรรม

ประกอบด้วยตัวเลข 3 หลัก ซึ่งหมายถึง ลำดับกิจกรรมเพื่อรองรับการเปิดกิจกรรมได้มากกว่าหนึ่งกิจกรรมในแต่ละเดือน

ขั้นตอนการสมัครเป็นองค์กรแม่ข่ายพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

ภาคผนวก

ประกาศสภาวิศวกร

ที่ ๕๐ / ๒๕๖๓

เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นคำขอจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานของนิติบุคคล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นคำขอจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานของนิติบุคคล ตามประกาศสภาวิศวกรที่ ๑๘/๒๕๕๒ ฉบับลงวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศสภาวิศวกรที่ ๘๙/๒๕๕๗ ฉบับลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และประกาศสภาวิศวกรที่ ๘๒/๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมไว้เป็นฉบับเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๗ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐-๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๒๑-๘/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ สภาวิศวกรออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศสภาวิศวกร ที่ ๑๘/๒๕๕๒ เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นคำขอจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานของนิติบุคคล ฉบับลงวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(๒) ประกาศสภาวิศวกร ที่ ๘๙/๒๕๕๗ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมประกาศสภาวิศวกรเรื่องกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นคำขอจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานของนิติบุคคล ฉบับลงวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) ประกาศสภาวิศวกร ที่ ๘๒/๒๕๕๘ เรื่อง คู่มือการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (Continuing Professional Development Manual) สำหรับนิติบุคคลที่ประสงค์จะยื่นขอความเห็นชอบจากสภาวิศวกรเป็นองค์กรแม่ข่ายและองค์กรลูกข่าย ฉบับลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒ ผู้มีความประสงค์ยื่นขอความเห็นชอบจากสภาวิศวกรเป็นองค์กรแม่ข่าย เพื่อจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษา สมาคมวิชาชีพ สถาบันการสอนและการฝึกอบรม หรือนิติบุคคลประเภทอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ด้านวิศวกรรม หรือเทคโนโลยีทางวิศวกรรม

(๒) มีหน่วยงาน ฝ่าย หรือคณะกรรมการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง โดยการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นด้านวิศวกรรม หรือเทคโนโลยีทางวิศวกรรม เป็นหลัก

(๓) มีระบบสารสนเทศอย่างเหมาะสม สำหรับสื่อสารกับสภาวิศวกร

(๔) มีศักยภาพในการจัดการศึกษาการพัฒนาวิชาชีพ สามารถสนับสนุนการจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานอย่างเหมาะสม

ข้อ ๓ นิติบุคคลที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาวิศวกรให้เป็นองค์กรแม่ข่าย ให้มีอายุคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบ

ข้อ ๔ การพ้นสภาพเป็นองค์กรแม่ข่ายมีดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด
- (๒) มีหนังสือลาออก
- (๓) สภาวิชาชีพมีประกาศเพิกถอนเนื่องจากขาดคุณสมบัติ หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

ตามประกาศนี้

ข้อ ๕ องค์กรแม่ข่ายที่พ้นสภาพ ตามข้อ ๔ (๓) ของประกาศนี้ อาจยื่นขอความเห็นชอบเป็นองค์กรแม่ข่ายได้ ตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพพิจารณาให้ความเห็นชอบในแต่ละกรณี

ข้อ ๖ องค์กรแม่ข่ายมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกหนังสือรับรองการได้รับหน่วยความรู้ ให้แก่ผู้เข้าร่วมอบรม ในหลักสูตร หรือกิจกรรมมาตรฐานที่ตนจัดขึ้น

(๒) รายงานแผนงานประจำปีต่อสภาวิชาชีพ โดยระบุการจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานที่จะดำเนินการ และกำหนดหน่วยความรู้

(๓) รับผิดชอบในการจัดทำระบบการรับรอง และกำหนดหน่วยความรู้ตามที่สภาวิชาชีพกำหนด

(๔) บันทึกข้อมูลรายชื่อของบุคคลที่เข้าร่วมหลักสูตร หรือกิจกรรมมาตรฐาน และจำนวนหน่วยความรู้ที่แต่ละบุคคลได้รับเข้าสู่ระบบของสภาวิชาชีพอย่างถูกต้อง

(๕) ต้องรักษามาตรฐานการจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน โดยยินยอมให้บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากสภาวิชาชีพเข้าตรวจประเมิน

(๖) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาวิชาชีพมอบหมาย

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานให้เป็นไปตามหนังสือคู่มือแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ ให้องค์กรแม่ข่ายที่ได้รับความเห็นชอบและไม่ขาดต่ออายุก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ เป็นองค์กรแม่ข่ายตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุชีวีร์ สุวรรณสวัสดิ์)
นายกสภาวิชาชีพ

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” หมายความว่า การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระในอันที่จะรักษาหรือพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“หน่วยความรู้” หมายความว่า คะแนนที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

ข้อ ๔ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร

(๒) เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถและประสิทธิผลของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้พัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยต่อเนื่อง

(๔) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษา หรือการวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

(๕) เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๖) เพื่อเป็นหลักประกันและเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการวิชาชีพ

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ประสงค์จะใช้การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร จะต้องได้รับหน่วยความรู้ไม่น้อยกว่าที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๖ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องที่จะได้รับหน่วยความรู้มีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน อันได้แก่ การบรรยาย ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือการอื่นในทำนองเดียวกัน ที่จัดโดยสภาวิศวกรหรือหน่วยงานที่สภาวิศวกรเห็นชอบ

(๒) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง อันได้แก่ การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่นนอกจากหลักสูตรหรือกิจกรรมตาม (๑) โดยหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้แก่ผู้เข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้น เพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๗ หน่วยงานที่จะขอให้สภาวิศวกรเห็นชอบให้จัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน ต้องเป็นนิติบุคคลและมีคุณสมบัติตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

การยื่นขอความเห็นชอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง หากประสงค์จะได้รับหน่วยความรู้ ให้ยื่นคำร้องขอเทียบหน่วยความรู้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมกับเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดของหลักสูตรหรือกิจกรรม

(๒) เอกสารประกอบการอบรมหรือการทำกิจกรรม

หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดหน่วยความรู้ให้เป็นไปตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ให้สภาวิศวกรพิจารณาการให้หน่วยความรู้ จากหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายชัดเจนด้วยเนื้อหาสาระ ในประการที่จะรักษาสภาพ ปรับปรุง หรือขยายทักษะและความรู้ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) ความทันสมัยของเนื้อหา

- (๓) วิทยากรมีความรู้ความสามารถเชิงวิชาการในหัวข้อที่บรรยาย
- (๔) เวลาที่ใช้มีความเหมาะสมกับหัวข้อและเนื้อหา
- (๕) อื่น ๆ ตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ใบสมัครองค์กรแม่ข่ายการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมอย่างต่อเนื่อง
สภาวิศวกร

ชื่อองค์กร.....

ประเภท ☐ สถาบันอุดมศึกษา ☐ สมาคมวิชาชีพด้านวิศวกรรม ☐ สถาบันฝึกอบรม
☐ หน่วยงานราชการ ☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ชื่อผู้แทนหน่วยงาน..... ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....

ชื่อเจ้าหน้าที่ประสานงาน..... ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....

ที่อยู่องค์กร เลขที่..... หมู่..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... เว็บไซต์.....

คุณสมบัติขององค์กรแม่ข่าย

1. เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 หรือสมาคม องค์กรหรือสถาบันการสอนและการฝึกอบรมที่มีวัตถุประสงค์ด้านวิศวกรรม
2. มีหน่วยงาน ฝ่าย หรือคณะกรรมการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง โดยการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นด้านวิศวกรรมเป็นหลัก
3. ศักยภาพของแม่ข่าย
 - 3.1 ต้องจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานด้วยตนเองไม่น้อยกว่าปีละสองครั้ง หรือมีผลคูณของจำนวนคนที่เข้าร่วมหลักสูตร หรือกิจกรรมมาตรฐานกับจำนวนชั่วโมงเฉลี่ยภายในสามปีต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 1,000 คน-ชั่วโมง ต่อปี
 - 3.2 ต้องมีผลการอบรมขององค์กรแม่ข่ายและองค์กรลูกข่ายในสังกัดรวมกันเฉลี่ยภายในสามปีต่อเนื่องไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง หรือมีผลคูณของจำนวนคนที่เข้ารับการอบรมกับจำนวนชั่วโมงเฉลี่ยภายในสามปีต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 2,000 คน-ชั่วโมง ต่อปี
4. มีระบบสารสนเทศที่สามารถเชื่อมต่อเพื่อส่งข้อมูลให้กับสภาวิศวกร
5. ได้รับความเห็นชอบจากสภาวิศวกร

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง..... (ผู้แทนหน่วยงานที่มีอำนาจลงนาม)

...../...../.....

สำหรับเจ้าหน้าที่สภาวิศวกร

ใบสมัครเลขที่.....

องค์กรมีคุณสมบัติเป็น ☐ องค์กรแม่ข่าย ☐ องค์กรลูกข่าย การพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมอย่างต่อเนื่อง

ลงชื่อ.....

(.....)

เจ้าหน้าที่ฝ่ายมาตรฐานการศึกษาและวิชาชีพ

...../...../.....

- ☐ ท่านสามารถสำเนา หรือดาวน์โหลด ได้ที่ www.coe.or.th/พัฒนาวิชาชีพ (CPD)
- ☐ กรุณาส่งใบสมัครที่ ฝ่ายมาตรฐานการศึกษาและวิชาชีพ สภาวิศวกร เลขที่ 487/1 ซอยรามคำแหง 39 (เทพสีลา 1) แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
- ☐ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ คุณลัดดาวัลย์ ศรีเมือง สายด่วน 1303 ต่อ 1204
โทรสาร 0-2935-6695 E-mail: cpdadmin@coe.or.th

หัวข้อกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมอย่างต่อเนื่อง

ประจำปี พ.ศ.

๒. ข้อองค์การ..... ทรัพย์สินองค์การ / องค์การลูกข่าย.....

[illegible]

หมายเหตุ: จำนวนชั่วโมงปฏิบัติงานของกิจกรรม ค่าลงทะเบียน และจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นค่าประมาณได้ และอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมหรือความเป็นจริงในภายหลัง

๙๙ จำนวน PDU คือจำนวนหน่วยพัฒนาฯ ซึ่งได้จากผลคูณของจำนวนชั่วโมงเรียนที่นักศึกษาได้ศึกษาและพัฒนา

รายละเอียดกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง

ประจำปี พ.ศ.

ชื่อองค์กร รหัสองค์กรแม่ข่าย / องค์กรลูกข่าย.....

ลำดับที่	ชื่อกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม

หมายเหตุ: รายละเอียดกิจกรรม ได้แก่ คำอธิบายรายละเอียดกิจกรรม
ในกรณีที่เป็นกรอบ หรือหลักสูตร รายละเอียดของวิชา (course description) ของหลักสูตรอบรม